

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 982/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	S. D.	w dniu 19 czerwca 2021 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telefonu komórkowego m-ki (...) o wartości 3500 zł oraz papierosów o wartości 14	

		<p>zł i karty płatniczej (...) używając przemocy wobec M. B. i doprowadzając go do stanu bezbronności poprzez popchnięcie i przewrócenie na ziemię oraz unieruchomienie, czym spowodował straty w łącznej wartości 3514 zł na szkodę M. B.,</p> <p>tj. występki z art. 280 § 1 k.k.</p>
2	<p>w dniu 19 czerwca 2021 r. w W. przy użyciu karty bankomatowej (...) należącej do M. B., w posiadanie której wszedł w wyniku rozboju na jego osobie, dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku(...) w ten sposób, że przełamując jej zabezpieczenia elektroniczne dokonał płatności w/w kartą za zakupiony towar w łącznej kwocie 175,08 zł z konta należącego do M. B.,</p> <p>tj. występki z art. 279 § 1 k.k.</p>	
3	<p>w dniu 19 czerwca 2021 r. w W. przy użyciu karty bankomatowej (...) należącej do M. B., w posiadanie której wszedł w wyniku rozboju na jego osobie usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia usiłował dokonać płatności w/w</p>	

	<p>karta za towar w łącznej kwocie 13,50 zł z konta M. B., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odrzucenie transakcji,</p> <p>tj. występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód i nr karty</p>	
<p>Co do czynu 1:</p>		
<p>1.</p> <p>Dnia 19 czerwca 2021 r. M. B. od około 23:00 był ze znajomymi na imprezie na plaży (...) w W.. Około godziny 3 nad ranem impreza skończyła się. W jej trakcie wypił on butelkę wina o pojemności co najmniej 0,7 l. M. B. po imprezie chciał udać się do ul. (...), aby (...)wrócić do domu. Wcześniej jednak w pobliskich zaroślach załatwił potrzebę fizjologiczną, a potem postanowił jeszcze zapalić papierosa i popatrzeć na W..</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p>	
<p>2.</p> <p>W czasie gdy palił papierosa podszedł do niego S. D., który miał na sobie koszulkę z krótkim rękawem oraz krótki spodenki. Był zadbany, nie miał zarostu. Wraz z nim do M. B. podszedł nieustalony mężczyzna (tym zwrotem</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p>	

<p>każdorzazowo dalej określany będzie drugi ze sprawców rozboju), którego ubiór był zaniedbany, a wygląd ogólny sugerował nadużywanie alkoholu.</p>		
<p>3. M. B. miał w tym czasie pomalowane (makijaż) usta, oczy i policzki oraz dwudniowy zarost.</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p>	
<p>4. Między ww. osobami wywiązała się rozmowa, z której wynikało, że S. D. i nieustalony mężczyzna wzięli M. B. za kobietę, w związku z czym w normalny sposób poprosili go o papierosa. Kiedy jednak zobaczyli go z bliższej odległości dostrzegli, że ma dwudniowy zarost, w związku z czym zaczęli stali się bardziej agresywni i zaczęli wyzywać go m.in. słowami „(...)” i „(...)”.</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p>	
<p>5. Nieustalony mężczyzna popchnął M. B. tak, że ten się przewrócił, po czym przycisnął go do ziemi kolanem. W wyniku tego M. B. doznał otarć naskórka na skroni i czole.</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p>	
<p>6. Następnie ten sam mężczyzna zabrał telefon marki (...) (nr IMEI (...)),</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p>	

<p>który wypadł M. B. z ręki, natomiast S. D. z torebki, którą M. B. miał ze sobą wyjął paczkę papierosów marki W. oraz kartę bankomatową banku (...).</p>		
<p>7.</p> <p>Wartość telefonu to 3500 zł, a papierosów to 14 zł. Po zdarzeniu, około godzin 4:30, kiedy zaczęło się robić widno, S. D. i nieustalony mężczyzna odeszli w kierunku Mostu (...), po czym opuścili plażę wjazdem na nią od ul. (...) znajdującym się kilkadziesiąt metrów na południe od południowej krawędzi Mostu (...).</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p> <p> płyta z nagraniem monitoringu, k. 27,</p> <p>protokół oględzin płyty wraz z klatkami z nagrania, k. 37-39,</p> <p>wyjaśnienia M. P., k. 140-140v,</p>	
<p>8.</p> <p>M. B. wrócił do domu około godz. 5:30. Tego samego dnia wyszedł około godz. 14:00 do pracy i dopiero tam próbował zablokować kartę, gdyż wcześniej nie miał dostępu do internetu. Na infolinii banku został poinformowany, że skradzioną kartą dokonano już transakcji.</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego, k. 1v-2v, k. 276-278v</p>	
<p>9.</p> <p>Dwa dni po opisywanym zdarzeniu, 21 czerwca 2021 r., S. D. poprosił swoją byłą konkubinę M. P. o to, żeby sprzedała telefon, który ukradł M. B., co ta uczyniła. Sprzedała go w komisie w G. (...) za</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego, k. 76 i 81,</p> <p>umowa sprzedaży, k. 79,</p> <p>protokół zatrzymania rzeczy, k. 91-94,</p> <p>zeznania świadka A. P., k. 110v,</p>	

kwotę 500 zł jako telefon uszkodzony, na części.	wyjaśnienia M. P., k. 140-140v,	
Co do czynu 2:		
S. D. między 4:50 a 4:55 dokonał w sklepie alkoholowym przy ul. (...) trzech transakcji skradzioną M. B. kartą. Były to zakupy na kwoty: 35,18 zł, 69,95 zł i 69,95 zł.	<p>protokół zatrzymania rzeczy oraz potwierdzenia płatności, k. 13-15 i 16,</p> <p>potwierdzenia płatności, k. 22-24,</p> <p>płyta z nagraniem monitoringu, k. 27,</p> <p>protokół oględzin płyty wraz z klatkami z nagrania, k. 31-36,</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym, k. 76 i 81,</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu sądowym, k. 279v</p>	
Co do czynu 3:		
S. D. o godzinie 12:38 próbował dokonać w sklepie Ż.przy ul. (...)kolejnej transakcji skradzioną M. B. kartą. Miał to być zakup na kwotę 13,50 zł.	<p>protokół zatrzymania rzeczy oraz potwierdzenie płatności, k. 17-19 i 20,</p> <p>płyta z nagraniem monitoringu, k. 27,</p> <p>protokół oględzin płyty wraz z klatkami z nagrania, k. 28-30,</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym, k. 76 i 81,</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu sądowym, k. 279v</p>	

<p>S. D. był w dacie czynu kilkukrotnie karany prawomocnym wyrokami za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym rozbój i kradzieże, w tym popełnione zagranicą, na terenie UE. Polskie sądy dwukrotnie wymierzały mu bezwzględną karę pozbawienia wolności za przestępstwa przeciwko mieniu jak w pkt 8 i 9 karty karnej.</p>	<p>karta karna, k. 100-101a (sąd oparł się w tym zakresie na starszej karcie karnej skazanego, gdyż nowej, która wpłynęła po skierowaniu aktu oskarżenia, omyłkowo nie ujawnił w toku rozprawy)</p>		
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Nie było w zarzutach aktu oskarżenia okoliczności, czy faktów, które sąd uznałby za nieudowodnione.</p>			
<p>1. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	

	<p>zeznania pokrzywdzonego w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed sądem były wiarygodne dlatego, że opowiedziana przez niego wersja była spójną i logiczną historią, która później znalazła potwierdzenie w kolejno zbieranych przez organy ścigania dowodach. Same zeznania ze względu na ich wpływ na ocenę wyjaśnień oskarżonego, którym sąd nie dał wiary, zostały omówione szczegółowo w części 2.2 formularza.</p>	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym w zakresie przebywania rankiem 19 czerwca 2021 r. na plaży (...), dokonania kradzieży oraz sprzedania telefonu do komisju</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego co do przebywania na plaży oraz dokonania kradzieży były prawdziwe, co potwierdza pozostały zgromadzony materiał dowodowy, przede wszystkim zeznania pokrzywdzonego oraz nagrania monitoringu i wyjaśnienia M. P., a co do sprzedaży telefonu także wyjaśnienia oskarżonej M. P. oraz dokumentacja tej sprzedaży i w końcu zatrzymanie samego telefonu</p>	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przyznania się do użycia karty bankomatowej M. B.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego co do dokonywania płatności kartą pokrzywdzonego w sklepach są zgodne z nagraniami monitoringów w tych sklepach oraz pozyskanymi w nich przez policję potwierdzeniami transakcji, a także potwierdzeniami</p>	

		dostarczonymi przez pokrzywdzonego	
	zeznania świadka A. P.	Zeznania świadka A. P. nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności, nie były kwestionowane przez strony, oskarżony wyjaśnił w sposób zgody z zeznaniami świadka, a nadto zeznania znajdują potwierdzenie w umowie kupna telefonu.	
	wyjaśnienia oskarżonej M. P.	Wyjaśnienia oskarżonej P. nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności w zakresie tego, że sprzedała telefon na prośbę S. D., nie były kwestionowane przez strony, oskarżony wyjaśnił w sposób zgody z nimi, a nadto wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w umowie kupna telefonu.	
	protokoły oględzin nagrań, protokoły zatrzymania rzeczy, potwierdzenia transakcji, kopia umowy, protokół zatrzymania oraz dane o karalności	Zgromadzone w aktach sprawy protokoły oględzin nagrań, protokoły zatrzymania rzeczy, potwierdzenia transakcji, kopia umowy, protokół zatrzymania oraz dane o karalności nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony.	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>zeznania pokrzywdzonego podczas okazania wizerunku, k. 40-42</p>	<p>Podczas okazania wizerunków (zdjęć) M. B. nie rozpoznał S. D. jako sprawcy rozboju na jego osobie. Wobec nierozpoznania nikogo okazanie to nie mogło mieć znaczenia obciążającego dla oskarżonego. Dowód nie został więc uwzględniony dla ustalenia faktów.</p> <p>Należy jednak zaznaczyć, że tej treści zeznania pokrzywdzonego miały znaczenie w kontekście oceny wiarygodności jego zeznań. Nierozpoznanie oskarżonego przez M. B. dowodzi, że pokrzywdzony z pewnością nie miał żadnego osobistego powodu, aby bezpodstawnie (z zemsty, czy złośliwości) obciążyć oskarżonego. Pokazuje to również, że pokrzywdzony nie próbował rozpoznać sprawcy przestępstwa na swoją szkodę za wszelką cenę. Z tego zaś wnioskować trzeba, że był on co prawda silnie zainteresowany ujęciem sprawcy, ale chciał do tego doprowadzić w sposób rzetelny, bez ulegania sugestiom.</p> <p>Wspomnieć w tym miejscu trzeba, że dokonanie przez pokrzywdzonego rozpoznania oskarżonego na rozprawie miało ostatecznie charakter</p>	

		<p>niepewny (na 90%). Nie jest zdaniem sądu nietypowe, że pokrzywdzony dopiero w kontakcie osobistym z oskarżonym zdecydował się wskazać go jako prawdopodobnego sprawcę, nawet mimo tego, że rozprawa odbyła się ok. pół roku po zdarzeniu. Nie jest bowiem nienaturalna sytuacja, w której dopiero kontakt na żywo powoduje odzycie wspomnień i możliwość rozpoznania osoby, której wcześniej nie było się w stanie rozpoznać na zdjęciu. Okazanie na żywo pozwala skupić się nie tylko na czarno-białej twarzy osoby, ale także m.in. na kolorze skóry czy włosów, cerze, posturze, sposobie wypowiedzania się, tonie głosu i gestach.</p>	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym w zakresie zaprzeczenia, że doszło do użycia wobec pokrzywdzonego przemoc i doprowadzenia go do stanu bezbronności, k. 76 i 81</p>	<p>Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił w zakresie rozboju, że zauważył na plaży śpiącego mężczyznę lub kobietę i usiadł w jej pobliżu razem z nieustaloną osobą, którą określał przezwiskiem „Z.”, a potem zabrał z leżącej obok tej osoby torebki telefon, papierosy i kartę.</p> <p>Wyjaśnienia te nie były wiarygodne. Traktować je trzeba wyłącznie jak linię obrony oskarżonego, który był w momencie przesłuchania</p>	

w postępowaniu przygotowawczym świadomy, że przestępstwo kradzieży zagrożone jest wyraźnie niższą karą aniżeli rozbój i postanowił do tego dopasować swoje wyjaśnienia. Oskarżony był karany za oba te przestępstwa i miał rozeznanie, które z nich ustawodawca traktuje surowiej.

Wersja o kradzieży jest sprzeczna z zeznaniami pokrzywdzonego, który opisał zdarzenie jako rozbój tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed sądem. Uwzględnienie wyjaśnień oskarżonego byłoby możliwe tylko wtedy, gdyby za niewiarygodne uznać zeznania pokrzywdzonego. Za tym zaś nie przemawiały żadne racjonalne powody. Kluczowe było w tym zakresie rozstrzygnięcie, czy prawdziwa jest wersja pokrzywdzonego o tym, że został popchnięty i przyciśnięty do ziemi. Wszystkich pozostałych okoliczności oskarżony w zasadzie nie kwestionował, zwłaszcza jeśli chodzi o kradzież telefonu, papierosów i kart. Sporne więc było, w jaki sposób tego dokonał (rozbojem czy kradzieżą) i czy uczynił to wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą.

Zeznania pokrzywdzonego co do wspomnianej zasadniczej kwestii nie budziły wątpliwości sądu. Nie było podstaw, aby odmówić im wiary. Pokrzywdzony składając zawiadomienie opisał zdarzenie w sposób spontaniczny i wersję tą generalnie potwierdził przed sądem. Trudno doszukać się przyczyny, dla której można by uznać, że postanowił wyolbrzymić sytuację i kradzież przedstawić jako rozbój. Doświadczenie życiowe wskazuje, że ludzie pokrzywdzeni przestępstwem generalnie składają na policji zawiadomienia, które są prawdziwe, przy czym oczywiście nie jest to reguła i każdorazowo wymaga to maksymalnej weryfikacji, która w przypadku tej sprawy była dla M. B. pozytywna.

Kolejność gromadzenia w tej sprawie dowodów była taka, że pokrzywdzony podał rysopisy sprawców, które jak się potem okazało, zwłaszcza po odtworzeniu nagrań monitoringu z wyjścia z plaży oraz przede wszystkim ze sklepu alkoholowego oraz sklepu (...), odpowiadały w większości cechom wyglądu S. D. i nieustalonego mężczyzny.

Wygląd S. D.
opuszczającego plażę

(ubiór, postura) odpowiadają jego wyglądowi ze sklepu z alkoholem (k. 32-34 i nagranie). Godzina transakcji, tj. 4:50 (informacja z potwierdzenia transakcji zatrzymanego w sklepie jest bardziej wiarygodna aniżeli godzina nagrania z monitoringu, k. 34-36, gdyż nagrania takie nierzadko są przesunięte w czasie) oraz jej miejsce, tj. (...), wskazują zaś, że S. D. udał się do tego sklepu od razu po rozboju lub z krótką tylko przerwą, dlatego jego ubiór podczas wychodzenia z plaży i zakupów jest taki sam. W sklepie Ż., gdzie zakupy próbował robić kilka godzin później był on już ubrany inaczej.

Pokrzywdzony opisując napastników przy składaniu zawiadomienia (k. 1v) dobrze oddał ogólny wygląd oskarżonego: jako osobę około 28 letnią (faktycznie oskarżony w chwili czynu miał 30 lat), atletycznie zbudowaną, około 170 cm wzrostu, o lekko zaokrąglonej twarzy, bez zarostu (nagrania monitoringu ze sklepu dowodzą, że tego dnia oskarżony nie miał zarostu), z krótkimi, ciemnymi włosami, zadbanego w czarnych spodenkach – te cechy są bez wątpienia zgodne z faktycznym wyglądem S. D. w dniu czynu, który jest znany

sądowi z wspomnianych nagrań.

Wygląd nieustalonego mężczyzny (widocznego na k. 38-38v oraz na nagraniu jako osobę po prawej stronie) odpowiada zaś generalnie rysopisowi przedstawionemu przez pokrzywdzonego (k. 1v), tj. pozwala sądzić, że jest to osoba bezdomna jak wskazał oskarżony i zaniedbana, jak opisał to pokrzywdzony.

Pokrzywdzony wskazał także mając na myśli S. D., że sprawca ubrany był w koszulkę na ramiona koloru białego z motywami na klatce piersiowej oraz miał czapkę z daszkiem. Obie te cechy nie odpowiadają wizerunkowi oskarżonego, jakim sąd dysponował z nagrań. Faktycznie bowiem, jak wynika z zapisów monitoringu z wyjścia z plaży oraz sklepu alkoholowego, oskarżony miał na sobie w czasie zdarzenia koszulkę czarną w białe motywy.

Tego rodzaju pomyłka pokrzywdzonego nie jest jednak rzeczą nadzwyczajną, czy podważającą jego zeznania w całości. Powszechnie wiadomo, że pamięć ludzka jest po pierwsze zawodna, a po drugie wybiórcza. Oznacza to, że zupełnie normalne jest, iż z danej sytuacji człowiek zapamiętuje

prawidłowo tylko część szczegółów, mimo że był bezpośrednim, bliskim świadkiem danego zajścia. Pokrzywdzony źle opisał koszulkę oskarżonego, jednak na zdjęciu z k. 36 widać, że S. D. ma koszulkę czarną, na której po bokach, na wysokości barku są podłużne, jaśniejszego koloru pasy, które przypominają koszulkę na ramionach, jak to opisał pokrzywdzony. Należy również mieć na względzie, że M. B., jak sam zeznał, był zdarzeniem zaskoczony, wywołało ono u niego silny stres, a nawet szok, co stanowi kolejną okoliczność przemawiającą za przyjęciem, że co prawda w zakresie koszulki oskarżonego zapamiętał sytuację źle, ale było to wynikiem szczególnych okoliczności, w których się znalazł (sytuacja stresowa).

Jeśli zaś chodzi o czapkę z daszkiem jako element ubioru oskarżonego, to nie ma wątpliwości, że na żadnym nagraniu się ona nie pojawia. Trudno zatem znaleźć logiczny powód, dla którego pokrzywdzony o tym wspomniał. Być może było tak, że oskarżony się tej czapki między zdarzeniem a opuszczeniem plaży pozbył, co jest jednak mało prawdopodobne.

Trzeba jednak wyraźnie podkreślić, że nie jest tak, iż obalenie wyjaśnień oskarżonego w sytuacji, gdy podstawowym dowodem jest „słowo przeciwko słowu”, możliwe jest tylko wtedy, gdy zeznania pokrzywdzonego są perfekcyjnie dokładne co do każdego szczegółu i nie sposób doszukać się w nich jakichkolwiek nieścisłości. Jak już wyżej sąd wspomniał, jest wiedzą powszechną, że pamięć ludzka nie jest doskonała, a w sytuacji stresowej rzeczą normalną jest zapamiętywanie tylko części szczegółów.

Przesłuchanie pokrzywdzonego na rozprawie pokazało zaś, że jest on osobą raczej wycofaną i lękliwą i te cechy jego charakteru mogły mieć istotny wpływ na to, że sytuacja była dla niego bardzo stresująca i co za tym idzie pomylił on niektóre szczegóły.

Jeszcze raz zwrócić uwagę trzeba na chronologię zbieranych w sprawie dowodów. Sprawa zainicjowana została zawiadomieniem M. B., w którym podał on rysopisy sprawców. W tym momencie było to jedyny dowód, jakim dysponowały organy ścigania. Rysopis osoby o pseudonimie „Z.” podany przez pokrzywdzonego odpowiadał wyglądowi

tej osoby w dniu zdarzenia, zaś rysopis oskarżonego odpowiadał temu wyglądowi w zakresie większości cech (poza koszulką i czapką). Analiza nagrań monitoringu z wyjścia z plaży oraz sklepu alkoholowego dostarczyła prowadzącym śledztwo wizerunków opisywanych osób, które odpowiadały wizerunkom podanym przez pokrzywdzonego.

Niemożliwe jest, aby pokrzywdzony wymyślił sobie te rysopisy we własnej wyobraźni, a potem pokryłyby się one (z zastrzeżeniem wyżej wspomnianym) z osobami nagranyymi przez kamery. Kolejne okoliczności, jak dokonywane niewątpliwie przez oskarżonego płatności kartą M. B. oraz sprzedanie jego telefonu stanowią tylko logiczne dopełnienie wersji wynikającej z tych dowodów i przyjętej przez sąd, czyli takiej, że pokrzywdzony padł ofiarą rozboju dokonanego przez oskarżonego.

Niemożliwe jest też, by pokrzywdzony dostrzegł te wizerunki przez sen, gdyby uwzględnić pierwsze wyjaśnienia oskarżonego, że pokrzywdzony w momencie kradzieży spał. Oznacza to, że bez wątplenia pokrzywdzony widział oskarżonych na własne oczy jako

sprawców przestępstwa wobec siebie i potem możliwie wiernie ich opisał na policji. Powyższe w sposób niewątpliwy dla sądu I instancji tłumaczy uznanie zeznań pokrzywdzonego za wiarygodne mimo nieścisłości co do szczegółów.

Zeznania pokrzywdzonego mogłyby poddawać w wątpliwość fakt, że w chwili zdarzenia był on pod wpływem alkoholu, tj. po wypiciu butelki 0,7 lub 0,75 wina typu prosecco. W tej sprawie nie ma jednak podstaw, aby uznać, że będąc pod wpływem takiej ilości alkoholu pokrzywdzony nie był w stanie rozeznaczyć, czy została wobec niego użyta przemoc. Tylko co do tego można by mieć wątpliwości, skoro oskarżony samej kradzieży rzeczy nie kwestionował, przynajmniej w postępowaniu przygotowawczym.

Doświadczenie życiowe wskazuje, że butelka wina nie jest taką ilością alkoholu, której spożycie wyłączałaby możliwość prawidłowej oceny w zakresie stania się ofiarą przemocy. Jest to oczywiście kwestia indywidualna, dlatego na tą okoliczność pokrzywdzony był dopytywany na rozprawie i wskazał, że większa ilość alkoholu, która mogłaby powodować istotniejsze

zaburzenia świadomości czy pamięci to 1 litr wina lub 4-5 piw. W tym przypadku ilość taka nie została spożyta.

Dodatkowo inne okoliczności sprawy w zasadzie wykluczają możliwość podważenia zeznań pokrzywdzonego z powodu pozostawania w chwili zdarzenia pod wpływem alkoholu. Gdyby tak było, nie byłby on w stanie wymyślić wizerunków napastników, które jak już kilkakrotnie wspomniano, odpowiadały wyglądowi oskarżonego i osoby o pseudonimie „Z.” w chwili zdarzenia.

Pokrzywdzony złożył pierwsze zeznania 19 czerwca 2021 r. o godz. 20:21, zatem dość krótko po zdarzeniu, wobec czego nie można mieć wątpliwości co do jego zdolności zapamiętania przebiegu zdarzeń. Zawiadomienie złożył kilkanaście godzin po zdarzeniu, więc jego wspomnienia były świeże.

Zeznania pokrzywdzonego przed sądem na temat samych okoliczności czynu (pomijając omówione już rozpoznanie oskarżonego) stanowiły w istocie powtórzenie tego, co powiedział w zawiadomieniu, przy czym nie pamiętał on już szczegółów, np. ubioru sprawców, co było

tak ważne dla ich identyfikacji po złożeniu zawiadomienia.

Nie ma większego znaczenia dla sprawy, czy pokrzywdzony w czasie zdarzenia miał na twarzy maseczkę, czy też miał ją na niej częściowo lub czy miał ją pod brodą. Skoro jednak palił w tym czasie papierosa, to z pewnością same usta miał odsłonięte.

Nie ma również istotniejszego znaczenia, czy alkoholem, który wypił pokrzywdzony było bliżej nieokreślone wino, czy ściśle Prosecco oraz czy pojemność butelki to było 0,7 czy 0,75 litra. Pokrzywdzony podczas obu przesłuchań podał wspomniane ilości, które są ze sobą generalnie zgodne, zaś Prosecco może być postrzegane jako typ wina.

Trzeba również nadmienić, że oskarżona M. P. na k. 140v rozpoznała S. D. na nagraniach z Ż.i monitoringu z wyjścia z plaży, co jest dodatkowym dowodem potwierdzającym, że oskarżony był wówczas na plaży i to on został uwieczniony na nagraniach.

W końcu wersja pokrzywdzonego znajduje pośrednie oparcie w wyjaśnieniach samego oskarżonego, który wprawdzie powiedział,

		że przedmioty ukradł śpiącemu M. B., co jest nieprawdą, ale tym samym dał jednak do zrozumienia, że nie przeczy swojej obecności na plaży w czasie zdarzenia.	
	wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu sądowym w zakresie nieprzyznania się do rozboju, k. 276 i 279v	Wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu sądowym w zakresie, w jakim nie przyznał do zarzucanego mu rozboju nie były wiarygodne z tych samych powodów, z których nie sposób było dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego z postępowania przygotowawczego co do tego wątku, co zostało omówione powyżej.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
X	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II i III	S. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Co do czynu z art. 280 § 1 k.k. (pkt I wyroku):			
W świetle przedstawionych wyżej ustaleń faktycznych nie budziło wątpliwości, że oskarżony dokonał zaboru			

w celu przywłaszczenia wspomnianych już wielokrotnie przedmiotów należących do M. B.. Bez wątpienia doszło również do użycia wobec ww. przemocy przez nieustaloną osobę oraz doprowadzenia pokrzywdzonego do stanu bezbronności, a to poprzez przyciśnięcie kolanem do ziemi, również przez nieustaloną osobę. Działanie to nastąpiło również przed kradzieżą i celem ułatwienia tej kradzieży, zatem zakwalifikowanie czynu jako rozbój było zasadne.

Wyjaśnienia wymaga kwestia przypisania oskarżonemu działania wspólnie i w porozumieniu z tą nieustaloną osobą w sytuacji, gdy jego udział polegał na tym, że zabrał te przedmioty. Problem ten jednak został już w orzecznictwie i doktrynie dostatecznie wyjaśniony i za dwa elementy warunkujące możliwość przypisania działania wspólnie i w porozumieniu uznaje się powszechnie wspólne zrealizowanie znamion czynu zabronionego i istnienie między sprawcami porozumienia.

W tej sprawie porozumienie między sprawcami było ewidentne, gdyż po rozmowie z pokrzywdzonym razem przystąpili do najpierw

użycia przemocy, a potem kradzieży. Pierwsze ze znamion rozboju zrealizowała w całości nieustalona osoba, natomiast drugie częściowo także S. D. – co do karty i papierosów. Nadto S. D. wyraźnie brał udział także w realizacji znamienia zastosowania przemocy i doprowadzenia do stanu bezbronności, albowiem wspólnie z drugim sprawcą stworzyli przewagę nad pokrzywdzonym powodującą, że ten realnie nie miał on szans obronić się przed dwoma sprawcami, chociaż oczywiście kwestia tego, czy było to dla niego możliwe nie ma znaczenia dla przypisania odpowiedzialności za rozbój. Wobec tych argumentów sąd przypisał odpowiedzialność tak, jak w zarzucie aktu oskarżenia.

Co do czynu z art. 279 § 1 k.k. (pkt II wyroku):

W przypadku czynu drugiego wyjaśnienia wymaga zakwalifikowanie go jako kradzież z włamaniem, a nie jak zwykłą kradzież. Sąd ma świadomość, że w przypadku płatności zbliżeniowych dokonywanych bez lub wbrew woli właściciela karty funkcjonują w doktrynie i orzecznictwie dwa poglądy na temat prawidłowej kwalifikacji

prawnej takiego zachowania. Sąd podziela te poglądy, które podkreślają, że sam tylko mikroprocesor zainstalowany w karcie jest zabezpieczeniem, które można przełamać w rozumieniu art. 279 § 1 k.k. Łatwość przełamania takiego zabezpieczenia nie ma znaczenia, bowiem ustawa nie uzależnia w żaden sposób możliwości przypisania włamania od stopnia skomplikowania zabezpieczeń. Istotne jest tylko, aby zabezpieczenie było dla sprawcy widoczne i tak było w tym wypadku. Jako kontrprzykład wskazać można np. sytuację, w której sprawca płaciłby skradzioną gotówką, bowiem pieniądze żadnych specyficznych zabezpieczeń utrudniających skorzystanie z nich po kradzieży nie posiadają. W takim wypadku zasadne byłoby kwalifikowanie czynu tylko jako kradzież.

Co do czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. (pkt III wyroku):

Oдноśnie czynu zakwalifikowanego jako usiłowanie trzeba powtórzyć argumenty co do czynu II. W przypadku płatności w sklepie Ż.S. D. nie udało się wykorzystać żadnych środków z karty (konta) M. B., stąd kwalifikacja w związku z art. 13 § 1 k.k.

**Co do czynów z pkt II i
III wyroku:**

W zakresie tych czynów odnieść się także trzeba do problematyki czynów współukaranych. Można by bowiem twierdzić, że skoro oskarżony ukradł kartę, to oczywiście po to, aby jej dalej używać, zatem kolejne czyny polegające na dokonywaniu transakcji kartą są współukarane następczo.

W orzecznictwie akcentuje się, że przy ocenie, czy czyn był współukarany należy brać pod uwagę przede wszystkim stopień społecznej szkodliwości czynów, poza oczywiście kwestiami ich związku ze sobą.

Sąd w tej sprawie uznał, że wszystkie objęte aktem oskarżenia czyny S. D. były ze sobą wyraźnie związane, bowiem włamania były konsekwencją rozboju. Stopień społecznej szkodliwości rozboju uznać trzeba za co do zasady większy niż kradzieży z włamaniem, ale w tej sprawie przedmiotem rozboju była nie tylko karta kredytowa. Oskarżony zabrał pokrzywdzonemu również telefon i papierosy. Późniejsze jego działania, polegające na skorzystaniu z karty były wynikiem nowego zamiaru, były działaniami, których oskarżony nie musiał się dopuszczać.

<p>Czyniąc to dopuścił się nowych przestępstw o dostatecznie dużej szkodliwości społecznej, aby ująć je w wyroku osobno. Włamaniem powiększył bowiem straty pokrzywdzonego, które bez tego polegałyby jedynie na utracie karty, a nie również środków, którymi dysponowanie ona umożliwia.</p>			
#	<p>1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.1. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.1. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.1. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. D.	I	Kara jednostkowa za rozbój	<p>Stopień winy oskarżonego był bardzo duży, gdyż działał on z pełnym rozeznaniem skutków swojego czynu i wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości również był bardzo wysoki, gdyż przestępstwo rozboju z istoty rzeczy godzi nie tylko w mienie pokrzywdzonego, ale także poczucie bezpieczeństwa w społeczeństwie, które przez tego typu działania, zwłaszcza w miejscach publicznych, jest znacznie obniżone oraz rodzi przekonanie, że w niektórych miejscach w nocy nierozsądnym jest przebywać. Taki był właśnie charakter zachowania oskarżonego – publiczny i niesprowokowany.</p>

			<p>Cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego D. spełnić może tylko kolejna kara bezwzględnej pozbawienia wolności. Oskarżony jest wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu i kolejne wyroki nie skłaniają go do refleksji, wobec czego pośród funkcji kary w tym przypadku prymat wiecie ta prewencyjna (odizolowanie go od społeczeństwa) i represyjna.</p> <p>Nie ma w sprawie żadnych okoliczności łagodzących, czy szczególnie (poza opisanymi wyżej) obciążających oskarżonego. Oskarżony jest osobą jawnie lekceważącą porządek prawny, dlatego najniższa możliwa według ustawy kara za rozbój musi być postrzegana jako łagodna, z pewnością daleko jej do nadmiernej represyjności.</p>
II	Kara jednostkowa za włamanie	<p>Stopień winy oskarżonego był wysoki, gdyż działał on w sposób świadomy, dążąc jedynie do maksymalnego wykorzystania owoców rozbój, którego się dopuścił.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości był również duży, na co nie ma szczególnego wpływu stosunkowo niewielka kwota, jaką pokrzywdzony utracił. Rzecz bowiem</p>	

		<p>w tym, że zachowanie oskarżonego powiększało straty wynikające z samego tylko popełnionego wcześniej rozboju. Nadto utrata karty bankomatowej wiąże się obecnie dla większości ludzi z utrudnieniami, które wymagają zamówienia nowej karty i czasowo ograniczają dostęp do środków, którym dysponuje się na koncie.</p> <p>Jeśli chodzi o cele zapobiegawcze i wychowawcze powtórzyć trzeba argumenty podane wiersz wyżej. Tak samo ocenić trzeba, że kara w wysokości dolnego ustawowego zagrożenia nie jest w tej sytuacji z pewnością nadmiernie represyjna.</p> <p>Również co do tych czynów nie ma po stronie oskarżonego okoliczności łagodzących, czy szczególnie obciążających.</p>	
III	Kara jednostkowa za włamanie		
IV	Kara łączna	<p>Karę łączną sąd wymierzył kierując się dyrektywami z art. 85a k.k. Wziął zatem przede wszystkim pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego i potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Górna granica kary łącznej przy</p>	

		<p>takim ukształtowaniu kar jednostkowych wynosiła 4 lata, dlatego kary łącznej dwóch lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności nie można uznać za przesadnie surową.</p> <p>Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. konieczne było wymierzenie kary powyżej najwyższej z kar jednostkowych, a orzeczona kara łączna jest bliska dolnej granicy, gdyż czyny pozostawały ze sobą w oczywistym związku, popełnione zostały krótko po sobie i na szkodę jednego pokrzywdzonego.</p>	
V	Środek karny	<p>Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, albowiem pokrzywdzony złożył taki wniosek, wobec czego zastosowanie art. 46 § 1 k.k. było obligatoryjne. Sąd dał wiarę zeznaniom M. B., że papierosy były warte 14 zł, gdyż jest to kwota rzeczywiście odpowiadająca cenie paczki papierosów. Co do kwoty skradzionej z karty płatniczej, wynika ona z potwierdzeń transakcji.</p> <p>Sąd nie orzekł o obowiązku zwrotu równowartości telefonu, gdyż jak ustalili na rozprawie jest on w dyspozycji policji, a pokrzywdzony zwróci się o jego zwrot.</p>	

<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Sąd nie zaliczył oskarżonemu okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania do sprawy na poczet kary orzeczonej tym wyrokiem, gdyż jak wynika z protokołu zatrzymania oskarżonego (k. 50) nastąpiło ono 17 sierpnia 2021 r. o godz. 13:20 i również od tego momentu oskarżony według ewidencji zakładu karnego rozpoczął odbywanie kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego (...) w sprawie Iv K 729/20 (k. 98).</p>			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	<p>Sąd zasądził na rzecz obrońcy z urzędu należności za prowadzenie obrony oskarżonego zgodnie ze stawkami określonymi Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, tj. § 4 ust. 3, § 17 ust. 1 pkt 2 i § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia. Obrońca pełniła swoje obowiązki w śledztwie oraz podczas jednej rozprawy przed sądem I instancji, a należną jej kwotę Rozporządzenie nakazuje powiększyć o wartość podatku VAT.</p>	
VII	<p>Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu, albowiem z faktu, że przebywa obecnie w zakładzie karnym wynika, że prawdopodobieństwo, aby był w stanie uiścić koszty jest bardzo niskie.</p>	
1.1Podpis		